

Column van de burgemeester

> Burgemeester Freek Ossel

Kraaien en theebuiken

De tijd is voorbij dat de jeugd van Kortenhoeven en 's-Graveland minstens jaarlijks met elkaar op de vuist gingen. Ook houden de fanfares van de twee dorpen geen halt meer op de dorpenpengrens van de Smidsbrug.

Muziekgezelschappen in Wijdemeren zoeken elkaar juist steeds meer op om samen te werken. Toegegeven, we hebben wel eens overlast van een deel van de jeugd, maar dat is iets heel anders dan een rituele collectieve vechtpartij. En je merkt ook wel eens dat sommige inwoners van Nieuw-Loosdrecht een reis naar 'het andere dorp' Oud-Loosdrecht nog heel ver weg vinden. Maar dat lijkt meer uitzondering dan regel.

De wereld verandert ook in de dorpen, het DNA van Wijdemeren. Wat gebleven is, is de burgerkracht in de dorpen en – niet te vergeten – de buurtschappen. Ik ken weinig gemeentes waar zo veel sociale activiteiten georganiseerd worden voor zoveel anderen. Het zijn de bouwstenen van de samenleving. Als nieuw aangetreden burgemeester in juni 2017 heb je dat niet meteen in de gaten. Nog nat achter de oren heb ik vooral in de eerste maanden met veel, heel veel dorpelingen prettig kennisgemaakt. Velen soms al jaren actief in sociale verenigingen, comités,

evenementen-organisaties. Voor en achter de schermen bij sportclubs, ijsverenigingen, meerdere sinterklaasintocht comités en ga zo maar door.

Na verloop van tijd krijg je in de gaten dat het echt een bijzonder fenomeen is, die burgerkracht. Het is niet alleen de veelheid maar ook de toewijding met hart en ziel en de vanzelfsprekendheid, waarmee veel inwoners van Wijdemeren zich inzetten.

Zo zag ik bij leden van de Historische Kring Loosdrecht dat ze regelmatig op visite gaan bij ouderen met een vorm van dementie. De meegebrachte historische gebruiksvoorwerpen, vaak afkomstig uit de huishoudelijke sfeer, roepen herinneringen op die aanknopingspunt zijn voor een goed gesprek. Een moment van helderheid in een wereld van schemer. Tijdens Nederhorst on Ice (300 vrijwilligers!) is een speciale ochtend zonder lawaai voor schoolkinderen die lijden aan een vorm van autisme. Zomaar wat voorbeelden, een keuze uit vele...

Ook al leven we in een moderne tijd, de eigenheid van de dorpen is nog steeds zichtbaar, voelbaar.

Foto: Streekarchief

Dat zit soms in kleine dingen. Zo begreep ik uit een niet nader te noemen bron dat het in bepaalde kringen nog steeds de gewoonte is om elkaar in de verschillende dorpen en buurtschappen bijnamen te geven. Dat was voor mij nieuw. Kortenhoevers worden 'Kraaien' genoemd. De bijnaam voor Loosdrechters is 'Theebuiken'. Misschien iets te maken met veel praten aan tafel met een kopje thee? Minder spectaculair is de geuzennaam voor inwoners van Nederhorst den Berg, namelijk Bergers. Hoewel, associaties met 'bergen verzetten' liggen wel voor de hand. Van Breukeleveen, 's-Graveland, Ankeveen en Muyeveld is mij niets bekend. Mocht iemand van u daar meer van weten, reageer dan naar de redactie van deze krant. We zijn nooit te oud om te leren.

Freek Ossel
Burgemeester

